

Лісовий Вісник

№11 (26) Листопад 2013

**Осінні клопоти
далекого
лісництва**

(11 стор.)

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: **89631**

Лісовий Вісник

Всеукраїнський журнал

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 89631

На правах реклами

PALETTENFABRIK
BASSUM

Екологія
в побуті

Заснована у 1961 році,
і сьогодні займає позиції
лідера на європейському
ринку дерев'яної тари.
www.bassum.com

ТОВ «ОДЕК» Україна – сучасне, оснащене високотехнологічним обладнанням підприємство із виробництва водостійкої, екологічно безпечної березової/вільхової фанери, у т. ч. – ламінованої, розмірами 1250x2500 мм, 1220x2440 мм.

Система менеджменту якості сертифікована на відповідність вимогам міжнародного стандарту ISO 9001-2008, сертифікована і відповідає вимогам стандартів: EN 13986:2002; FSC, CARB, вітчизняним стандартам (УкрСЕПРО).

ТОВ «ОДЕК» Україна зацікавлене у розширенні ринків збуту своєї продукції.

Всеукраїнський журнал

Головний редактор:
Чурило Оксана Андріївна
e-mail: oxana_thurilo@mail.ru

Редколегія:
голова – Колісник Б. І.,
Шеремета С. А.,
директори державних
лісогосподарських
підприємств Волині

Дизайн та верстка:
Микола Волошин
Кореспондент: Тетяна Сасюк
Бухгалтер: Жанна Мацюк

Адреса:
пр-т Волі, 30, м. Луцьк,
Волинська обл., Україна, 43000
тел./факс: (0332) 72-75-57,
тел. моб. (068) 424-10-84
бухгалтерія: тел. 29-97-19,
тел.моб. (097) 447-33-69
e-mail: lis.gurnal@gmail.com
Веб-сайт: www.lisvisnyk.at.ua

Свідоцтво Міністерства
юстиції України про державну
реєстрацію друкованого засобу
інформації КВ №18041-6891Р
від 16.08.2011р.

Віддруковано
у ТзОВ «Друкмаркет»

Передрук та інше використання
стилю, дизайну, фото та змісту
без письмового дозволу редакції
не допускається

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних та зміст рекламних матеріалів. Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій. Надіслані на адресу редакції фото та рукописи не повертаються

Усі права захищені
©ТзОВ «Лісовий вісник»
Луцьк, 2013 р.

Перша сторінка:
Фото Оксани ЧУРИЛО

Редакція журналу запрошує до співпраці регіональних кореспондентів, мисливців, рибалок та любителів природи
Редакція запрошує до співпраці рекламних агентів

Журнал можна придбати у відділеннях Укрпошти Волинської області та замовити у редакції
Передплатний індекс: 89631

Зміст

- 4 Новини звідусіль
- 5 Як херсонський юнак закохався у волинські ліси
- 7 Лісорубові, як і мінеру, помилятися не можна
- 8 А река ждедт помощи
- 11 Осінні клопоти далекого лісництва
- 14 Увесь світ із «Ukraina stelo»
- 15 Історія столітньої давності
- 16 Печерні зваби та химери
- 18 Мисливство Волинського Полісся. XIX ст.

- 19 Чотирилапий професіонал
- 21 Осінь – золота пора для ловлі щуки
- 22 Це загадкове слово «інстинкт»...
- 24 Вітаміни на кожен день, або Друге життя фруктів
- 26 Цілюща аптека
- 27 Братики
- 28 Сутінки осені
- 29 Нотатки натураліста
- 30 Світ очима дитини

22-ге листопада. Запалена свічка горить, тонко випромінюючи світло у півмі. За вікном темно, вечір такої пори настає надто рано. І маленький промінчик не може впоратися із тією великою темрявою, яка огортає все навколо. Світла не вмикаю, задумуюся над тим, чи в багатьох домівках сьогодні горить свіча...

Десь у підсвідомості бринять слова із вірша Ліни Костенко про стару грушу, якій сниться молодість, про чийсь душу, прозору при свічі, замерзлі сльози, про село і стежку.

Вогник починає миготіти: чи то від мого подиху, який став глибшим через сумні думки, чи то від присутності тієї невидимої душі, яка вирішила залетіти на світло. Сидимо отак удвох, загорнувшись у роздуми і спостерігаючи, як маленькі воскові сльозинки оплакують тих, кого поглинув морок Голодомору 33-го.

Цього року минуло 80 літ із того часу, а про трагедію почали говорити вголос порівняно не так давно. Усі офіційні записи про смерть і її причину були знищені. Масовий, умисно організований радянською владою голод 1932-1933 рр. торкнувся здебільшого селян Української РСР (землі сучасної України за винятком семи західних областей, Криму і Південної Бессарабії, які тоді не входили до УРСР) і Кубані. І хоча «закрома родини» були повними, спланована конфіскація урожаю зернових та усіх інших продуктів харчування заморила голодом мільйони селян...

«Ми вижили тільки завдяки мудрості мами, яка закопала глечик із зерном, – пригадую розповіді старенької бабці Орісі. – Нас було п'ятеро. Тато з розпачу навіть повіситися хотів. На Харківщині люди мерли, як мухи. Спочатку пухли, а тоді вмирили. Коли збирали тіла хоронити, то нерідко й ще живих забирали. Щоб другий раз не їхати... Нас мама на вулицю не випускала. Строго заборонила навіть за хвіртку виходити. Ми дуже голодували, але вижили всі. Корінці варили, батьки інколи десь ягід назбирають. Страшний час був. Дехто не витримував – їв людей. Хліб тоді лише снівся».

Вже відійшла у Вічність бабця Оріся, переживши не тільки Голодомор, а й війну, перебудову, дочекавшись, як вона казала, «своєї України».

...Ворушиться вогник. Думається, напевно серед сумних, страшних, були у її житті й щасливі дні.

Ми зараз нерідко губимося: що би то з'їсти? Або – чого їсти не варто, бо ще, чого доброго, розповніємо... Ходимо поміж заповнених різноманітними делікатесами прилавків. Їжі, аби були гроші, бери – не хочу. А між тим пригадую один епізод, який дуже насмішив однокласників. Мені було років із десять. Шкільна їдальня. Як і всі діти, ми крутимося – і ось крайчик хліба падає додолу. Недовго думаючи, нахилиюся, піднімаю і, поцілувавши шматочок, кладу його на стіл. На запитальний погляд подружки, мовляв, нащо так зробила, щиро відповідаю: «Не знаю. Моя мама завжди так робить». А тоді, задумавшись, додаю: «І бабуся».

...Тепер так само робить моя донька, поважуючи хліб і пам'ятаючи про тих людей, які жили і живуть упроголодь.

Головний редактор
Всеукраїнського журналу «Лісовий вісник»
Оксана ЧУРИЛО